

EMPRESSES

INTERCANVI DE CONEIXEMENTS

Pelegrinatge a la terra de les 'start-up'

interès ·

Els socis de Femcat viatgen a Israel per entendre els motius del seu dinamisme en la creació de noves empreses

En prenen nota perquè volen crear un macrofons de capital català per a projectes que comencen

És el quart viatge de 'benchmarking' que fan

12/06/11 02:00 - TEL AVIV - [LAIA BRUGUERA](#)

L'impuls tecnològic d'Israel, evidentment, està molt relacionat amb la forta despesa militar

Foto de família dels integrants del viatge a Israel de FemCat Foto: ARXIU.

“Bon dia, senyor Roca, aquest mes s'ha gastat 45 euros en trucades i ara li detallarem quantes n'ha fet, el preu de cadascuna i de quins descomptes s'ha beneficiat”. Aquest és un missatge que, en format audiovisual, rebrem al nostre correu electrònic en lloc de la clàssica –avorrida i a vegades incomprendible– factura si triomfa la idea de Yaron Kalish, un emprenedor israelià que ha fundat Idomoo, una empresa que anima les companyies a millorar la relació amb la clientela aprofitant les noves tecnologies. La *videofactura* és una de les aplicacions ideades per aquest jove que ja ha creat –i venut– dues altres *start-up*. El seu germà, Rami, és el cofundador de Pitango Venture Capital, un macrofons de capital de risc israelià que des del 1993 ha invertit en més de 120 companyies innovadores, moltes de les quals no haurien pogut passar de la fase de proves si no hagués estat pel seu suport. “El meu germà és emprenedor i la meua filla, de 25 anys, té molt clar que no treballarà per a ningú, també vol crear la seva empresa, deu ser cosa de l'ADN”, bromeja Rami.

Si el caràcter emprenedor del poble israelià és, efectivament, un tema cultural o si la clau és l'entramat públicoprivat que fa d'eficaç celestina i afavoreix la unió de bones idees i finançament és el que han vingut a investigar la trentena de catalans que escolten atentament les explicacions dels germans Kalish. Són membres de Femcat, associació nascuda el 2005 que agrupa un centenar d'empresaris –molts d'ells al capdavant de firmes familiars de segona generació– que tenen energia no només per

tirar endavant les seves companyies sinó per lluitar per un objectiu molt més ambiciós: fer progressar el país. Fa mig any van intentar desbancar Joan Rosell per renovar Foment i no se'n van sortir, però no es donen per vençuts i continuen amb la seva revolució silenciosa. Estan convençuts que Catalunya només avançarà si es deixa de mirar el melic i s'emmiralla en el millor de cada país. És per això que van pel món, veuen què s'hi cou, estudien com s'hi cuina i tornen a casa àvids de barrejar ingredients.

Fa sis anys van aterrar a Finlàndia per saber com es va crear un monstre anomenat Nokia i van ratificar que la focalització en determinats sectors i la unió d'empresaris i govern són bàsics per superar obstacles. Hong Kong, el 2008, els va mostrar com bona part de la seva fortalesa es deu a l'aeroport, situat en terreny guanyat al mar, i ràpidament van proposar enlairar la competitivitat de Catalunya construint al Prat pistes d'aterratge sobre el Mediterrani. Un any després van anar a Massachusetts per investigar com una regió dedicada tradicionalment a la indústria tèxtil és avui un referent en els àmbits del món universitari i la recerca. De tot això ells en diuen *benchmarking* i la quarta aventura els ha portat fins a Israel, batejada pel periodista americanoisraelià Saul Singer com a la *start-up nation*.

És el país més polèmic que han trepitjat i també n'han extret les conclusions amb més matisos però, sobretot, preocupats com estan per la pèrdua de l'esperit emprenedor que han detectat a casa nostra, han extret unes quantes lliçons que els serviran per als propers deures que s'han posat: l'impuls d'una *venture capital* catalana, un macrofons que ajudi els projectes a donar les primeres passes. Lidera la iniciativa Joaquim Boixareu, director general del grup metal·lúrgic Irestal, cara visible de l'assalt a la gran patronal catalana i president de Femcat durant els seus primers anys de vida (des del gener ocupa el càrrec Carles Sumarroca, vicepresident de Comsa Emte). “A Catalunya hi ha fons, però són petits i poc arriscats”, lamenta Boixareu, que deixa clar que el projecte encara està madurant-se i que precisament per recollir idees ell i la seva “troupe” són a Tel Aviv.

Encara s'han de determinar participants i aportacions però el que tenen clar els membres de Femcat és que l'objectiu és que cap bona idea mori per falta de suport i que el valor afegit del fons que volen impulsar és la veterania i l'experiència que poden aportar. “Els que comencen no només necessiten diners sinó també consells, i qui millor per donar-los que empresaris amb el cul pelat com els del Femcat?”, es pregunta Manel Sarasa, emprenedor que fa un any que s'ha sumat al *lobby* i que és una altra de les ànimes d'aquest projecte.

El paper de l'administració

També hi ha consens en el paper vital que ha de jugar l'administració, amb qui ja s'han mantingut reunions. De fet, tal com recorden els fundadors de Pitango, el govern israelià va ser un dels seus grans motors, ja que en una primera fase va aportar 5,5 milions d'euros que només s'havien de retornar si els projectes tenien èxit. Això va permetre que el fons comencés a caminar i en pogués crear d'altres ja sense ajuda pública. La política d'incentius continua. Així, els *angel investors* que aposten pel sector tecnològic poden deduir-se la contribució. L'estratègia ha tingut èxit i Israel acull avui en dia desenes de centres de R+D de grans multinacionals.

L'aposta per la tecnologia és lògica si tenim en compte que la despesa pública d'Israel en defensa i seguretat arriba gairebé al 10% del PIB (a Espanya és del 3%). I és que tot i que el *benchmarking* de Femcat s'ha centrat en l'àmbit empresarial i no ha entrat en els espinosos temes geopolítics, el conflicte israelopalestí està sempre present i a ningú se li escapa que hi ha moltes decisions que no responen a la lògica dels negocis i que hi ha moltes iniciatives que s'expliquen pels forts interessos i lligams –també econòmics– que uneixen Israel i els Estats Units. La força motriu de la indústria militar

torna a aparèixer quan es parla de la iniciativa i la disciplina dels joves israelians. Dos i tres anys (noies i nois, respectivament) passats al servei militar marquen caràcter.

La connexió entre universitat i empresa i la convicció que l'èxit només arriba assumint riscos són algunes de les fortaleses d'Israel que els socis de Femcat s'emporten dins la maleta. En l'extrem contrari, han après que la impressionant xifra de 500 *start up* l'any (la xifra més alta després dels Estats Units) està envoltada de claroscurs. Amb excepcions notables com Netafim, Retalix o Teva, el problema del país és que no sap fer créixer les incipients companyies: són venudes tan bon punt comencen a funcionar. Aprendre a pensar en el llarg termini i que les idees s'envoltin de bons gestors són alguns dels reptes detectats.

Recuperar el prestigi

En el cas dels reptes de Catalunya, és Ramon Carbonell, vicepresident de Copcisa i de l'associació de l'empresa familiar, el que en el sopar en què Femcat posa en comú el que ha après fa la intervenció més contundent. "Hem de descriminalitzar el fracàs, a casa nostra fa pànic perquè si t'equivoques, socialment et senyalen. Per exemple, hem maltractat qui s'ha hagut de vendre la seva companyia, allò que és seu". En definitiva, diu, "cal millorar la imatge de l'empresari, que és paupèrrima". Aquesta és una preocupació generalitzada. Els empresaris de Femcat lamenten que se'ls posi a tots en un mateix sac, els del *pelotazo* i els que es deixen la pell a la feina, els que fan ERO sense causes i els que no dormen pensant en inevitables acomiadaments. I és que (reivindiquen de paraula i demostren amb periples com l'israelià) hi ha empresaris que, a la seva manera, també lluiten per canviar el món.

Esade i Iese, convidats d'honor

Conscients que cal engrescar com més gent millor, Femcat ha convidat en aquest viatge Eugènia Bieto, directora general d'Esade, i Alberto Fernández, professor de l'Iese i director de Finaves, el fons que dona suport a iniciatives empresarials liderades pels alumnes d'aquesta escola de negocis.

Darrera actualització (Diumenge, 12 de juny del 2011 02:00)